

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Modus recitandi hanc Corona[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

MODVS RECITANDI
CORONAM
SACRORVM QVINQVE
VVLNERVM
CHRISTI IESV.

*Pone me ut signaculum super cor tuum; Cant. 8:
ut signaculum super brachium tuum.*

OBSERVA.

 Vinquies recitanda est oratio
Dominica, in honorem Vul-
neris uniuscujusque, & uni-
ca Salutatio Angelica ad unumquod-
que numisma, ad honorem Matris af-
flictiſſimæ Filio condolentis, ut ab eo,
quod per sacra illius vulnera petimus,
nobis clementer impetrare dignetur.

PRIMO

Itaque hæc legens ad *Vulnus sacrum*
sinistri pedis, pete cum verâ pœnitudine
mise-

misericordem peccatorum tuorum
condonationem.

S E C U N D O.

Ad *dexteri pedis vulnus*, cum vero emen-
dationis proposito, pete gratiam resi-
stendi tentationibus, vitandi peccato-
rum pericula, & in virtutibus progre-
diendi.

T E R T I O.

Ad *vulnus sinistra manus*, pete saluta-
rem timorem, & ab æterna damnatio-
ne liberationem.

Q U A R T O.

Ad *vulnus dextera manus*, magnâ cum
fiduciâ, pete ut æternam beatitudi-
nem consequi possis.

Q U I N T O.

Ad *vulnus lateris*, pete vt in eo tibi
habitare liceat, & obtinere sincerum
IESV, ac MARIÆ amorem.

S E X T O.

Ad tria reliqua grana, in honorem
trium clavorum, dic tertio:

*Eia Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.*

S E P T I -

SEPTIMO.

Ad sacrum Domini Caput.

*O bone Iesu exaudi me.**Intra vulnera tua absconde me.*

OCTAVA

Ad Crucem.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum, Amen.

§. I.

Quàm antiquus sit hujus coronæ usus.

Plissimum, simul ac religiosissimum Chron. PP.
Præd. p. I.
l. I, c. 61g coronæ hujus exercitium, (quavis non eâ methodo, quæ jam præscribitur) videtur fuisse observatû à beato Hermanno, Ordinis sancti Dominici Religioso. Is enim cùm sacris Domini vulneribus esset admodû deditus, diebus singulis illa crebrò flexis genibus venerabatur hâc Ecclesiæ usitatâ salutatione: *Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucē tuâ redemisti mundum; unicuiq; genuflexioni Dominicâ*
ora-

orationem subjungens: quæ pietas Salvatori tantoperè accepta fuit, ut se Hermanno detectis vulneribus videntum exhibens, eum ad singula deosculanda benignè invitaverit, quod ipse summâ reverentiâ, atque devotione faciens, ex illis tantum haufit solationum, atque si coelestem Beatorum dulcedinem jam degustaret. Usque adeò suavis est usus salutandi vulnera illa sacrosancta.

*Barry in
an. sac. de-
vot. 12. p. 1.*

Verùm diu ante Hermannum in usu fuit hæc erga sacra vulnera religio. Habet enim suum ab ipsa Deipara principium, uti testis est B. Ioanna Regis Galliæ filia, Annuntiarum fundatrix. Consueverat illa clavis quinque argenteis, iisque præacutis, pectus excruciare, & unâ in honorem sacrorum Domini Iesu vulnerum orationem Dominicam quinquies recitare, quod se à sanctissima ac piissima Domini Matre dicebat edoctam, eamque fassam, se hac devotione quotidie vulnera veneratam fuisse.

Emicuit & in hac pietate B. Mechtildis

dis in Comitatu Mansfeldiæ, Ordinis
sancti Benedicti Abbatissa. Filias suas
religiosas pia mater hortari erat solita,
ut pro affectu, quo in sacra vulnera
Salvatoris ferebantur, in illorum hono-
rem partitione in singulas factâ, quin-
quies mille orationes Dominicas, &
totidem salutationes Angelicas simul
omnes recitarent. Quæ devotio Salva-
tori ita placuit, ut Mechtildi extensis
brachiis, & patentibus vulneribus ap-
parens dixerit, Patrem suum horum
aspectu magnopere placari, seque cum
quinquies tantum oratio Dominica, &
salutatio Angelica in illorum venera-
tionem recitatur, mirum in modum
recreari.

§. II.

Quàm gratus Salvatori sit hujus Coronæ
usus.

Non potest itaque non gratissimus
accidere Salvatori novæ hujus
Coronæ usus, à quo quæ non beneficia
D sperabi-

sperabimus, quando eandem percur-
rendo toties illi sacra vulnera, piis con-
siderationibus, veluti balsamo condita,
repræsentamus. Nam quemadmodum
Regi, qui ut subditos suos in libertatem
ab hostibus vindicet, pro illis bellum
gerens, & fortiter pugnans, graviter
vulneratus est, nihil contingere potest
gratius, quàm ut liberati, præliorum, ac
vulnerum memores, ea in tabulis de-
picta, ac palam spectanda proponant,
grati animi ac devotionis erga libera-
torem suum æterna monumenta. Ita &
Salvatori nostro nihil æquè placet,
quàm certaminum ejus, cum antiquo
animarum nostrarum hoste suscepto-
rum, & vulnerum in illis acceptorum
devota memoria, quæ in Coronula no-
stra, veluti in totidem tabulis, oculis
nostris exhibentur, & ipse Dominus
redivivus, veluti totidem victoriæ ab
hostibus suis reportatæ signa, in corpo-
re glorioso servavit, ut æterna illorum
in animis nostris sit recordatio.

*Gaspar
Mancebo in
vita ejus.*

Quod probè intellexit Iohanna de
Guilhem Origuelis, oppido Regni Va-
lentiæ,

lentiæ, Ordinis S. Augustini, magnæ virtutis Religiosa, quæ anno 1607. vivere desiit. Assueverat illa secum assidue deferre in tabellâ, depicta Domini vulnera, oculisq; atque animo ea crebro subiicere. Quatuor tabellæ angulos occupabant manuum ac pedum vulnera, medium lateris seu cordis; sub hoc colūbula quiescebat varii coloris, quæ diceret; *Pone me iuxta te*: ipsi verò Iob 17. v. 3. cordis vulnere columbula alba, priore minor insidebat, hac Epigraphe; *In nidulo meo moriar*, in quo uti vixerat, ita in Iob 29. v. 18. eodem vitam ponere exoptans. Et nos in eodem vivere ac mori debemus, vulnerum Salvatoris semper memores, illa in Coronulâ nostrâ circumferentes, uti circumtulit Magdalena Carrasa Io. Rho lib. 3. c. 2. ex-emp. virt. Princeps in urbe Neapolitanâ matrona, quæ pro armillâ utebatur Deiparæ Rosario materia pretiosiore, quo pia fraus magis tegeretur. Illius globulis captus in horto Salvator, flagellatus, spinis coronatus, cruci affixus, insculptus erat, ut patientis ac vulnerati sui Salvatoris memoriam numquam de-

poneret, illoque monitore in æqualium Matronarum conuersatione, ac consuetis earum oblectamentis, diuinam Maiestatem non offenderet. Itaque piæ animæ non in tabellis tantum, sculptis gemmis, ac numismatibus, sed multo magis in cordibus, vulnera Redemptoris sui circumferant, quod obsequium ut illi acceptissimum, ita nobis ad pietatem ac præsidium, utilissimum est.

§. III.

Coronam hanc Rosario, seu Coronæ Deiparæ nihil obesse, sed illam ab hac magis commendari.

Plum, ac beneuolum lectorem hinc rogatum velim, ut sibi persuadeat novam hanc Coronam non proponi, ut piissimum usum, ac laudatissimum recitandi Deiparæ Virginis Rosarium, vlla ratione impediatur, aut obscuret. Quemadmodum enim istud in honorem,

rem, & memoriam gratiarum innume-
rabiliū, quas à diuina manu Deipara
liberaliter accepit, à magno illo Pa-
triarcha sancto Dominico institutum
est, constatque orationibus Dominicis
paucioribus, ac pluribus multò Saluta-
tionibus Angelicis, in quibus exordia
recensentur Redemptionis nostræ; Ita
Coronula hæc, quæ piè inventa est ob
eandem Redemptionis nostræ memo-
riam, in sacris quinque Domini Iesu
vulneribus consummatæ, tantum usur-
pat quinque salutationes Angelicas, &
orationes Dominicas viginti quinque.
Neque improbandus est hic vsus, sicut
in Italia, Hispania, Indiis, aliisque Re-
gnis, ac Provinciis, non improbatur Co-
rona Iesu, à sancto R.R. D.D. Camaldu-
lensium Ordine, pro veneratione anno-
rum Domini, & sacrorum eius vulne-
rum, instituta; quæ triginta tribus ora-
tionibus Dominicis, & quinque Ange-
licis salutationibus constat, recitato ad
Crucem, Apostolorum symbolo. Cujus
Coronæ devotionem vt promoverent
Leo X. & Sixtus V. summi Pontifices,

Indulgentias varias eam recitantibus concesserunt : ut causa non appareat, cur hujus Coronæ pietas minus probari possit, quam etiam, uti mihi ex Vrbe scribitur, suis gratiis cōfirmavit, & promovit Paulus V. Pōtifex Maximus.

Rosin antiq. Roman. l. 4. c. 13.

Apud Romanos olim in more positum erat, fontes quotannis coronare floribus, eorumque festa celebrare, quæ *Fontinalia*, seu *Fontanalia* appellabant. Et nos fontes nostros habemus; *Mariæ* scilicet *Vbera*, & *Iesu Vulnera*; illa lacteis & niveis, hæc sanguineis, & rubicundis rivis manantia. Illa sanctissimus RR. PP. Prædicatorum Ordo rosas candidas coronat, centū scilicet, & quinquaginta Angelicis salutationibus, festoq; annuo veneratur: hæc nos, Orationibus Dominicis viginti quinque, totidē veluti purpureis rosas coronabimus, ac sacro die, olim ab Innocentio VI. instituto, per Innocentium X. uti confidimus, restituendo, honorabimus.

Neque sancta, ac divina hæc exercitia invicem sibi adversabuntur: nam uti cruenta filii vulnera, cum virgineis
Matris

Marris vberibus rectè conveniunt; ita
 & Coronæ utriusque invicem se pro-
 moturæ sunt, ut à Matris vberibus cum
 S. Augustino ad Filii vulnera, & à Filii
 vulneribus ad Matris vbera confugia-
 mus, & à Iesu ac Mariagratiâ, & mise-
 ricordiam impetremus; vel ut cum
 suavissimo, ac sanctissimo Bonaventu- *In stim.*
 ra; Convulneremur vulneribus Filii, & Matris *div. am.*
 vberibus lactemur, & lac Matris cum sanguine
 Filii misceamus, & faciamus nobis unam dulcis-
 simam potionem, ad depellendam omnem animi
 tristitiam.

§. IV.

*Allocutio Zachariæ Prophetæ ad Salva-
 torem vulneratum, & introductio ad
 sequentes considerationes.*

Q Væramus ergo piâ sollicitudine
 ab optimo Salvatore, cū Zacha- *C. 13. v. 8.*
 ria Propheta, & dicamus ei: *Quid sunt pla-
 gæ istæ in medio manuum tuarū. Quam diu putas,
 & quomodo, inquit Rupertus & à quo, vel à Cap. 13.
 quibus dicetur ei? Nimirum in secula seculorum, in Zach.*

sine cessatione, dicitur ei; & admirando admiratione ineffabili dicitur ei; & à Deo Patre, cui factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, dicitur ei; & ab Angelis, qui in eum desiderant prospicere, dicitur ei; & ab hominibus, quos morte sua redemit, dicitur ei; Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? O magnum miraculum! ô mirum spectaculum, exclamat Rupertus, præsertim in Domino dominatore omnium, plagas eum habere in medio manuum suarum! Quarum veneratione ut in Coronæ hujus usu utiliùs, ac suaviùs occupemur, decrevi piis animis quinque quinque considerationes, ad Dei ac vulnerati Salvatoris obsequium, & gloriam proponere, ut non uno tantum, sed omnibus vitæ nostræ diebus, & nos dicamus ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? nec manuum tantum, sed & in medio pedum, lateris, ac cordis tui suavissimi, atque amantissimi.

Observandum in sequentibus Considerationibus, exiguum, aut nullum fructum relaturum esse eum, qui in singulis Orationibus Dominicis, singulas

las considerationes vellet perpendere. Id enim non nisi cursim fieri posset: singulæ autem ad unum vulnus expendendæ sufficient, vel certè si ita fert affectus, quælibet una consideratio extendi poterit ad omnia vulnera; ut enim hæc inter se habent commune meritum, ac parem dignitatem, ita & communia, ac paria elogia, & Considerationes habere possunt.

D 5

QVIN.